

Arrest

nr. 43 400 van 17 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kroatische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten genomen in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, haar ter kennis gebracht op 5 maart 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M-C FRERE, die loco advocaat H. MULENDA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 september 2009 wordt verzoekster aangetroffen in illegaal verblijf door de politiediensten van Sint-Lambrechts-Woluwe.

Op diezelfde dag wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

De repatriëring is echter niet doorgegaan en verzoekster is daarop opnieuw in vrijheid gesteld.

Op 28 september 2009 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in. Deze aanvraag wordt op 21 januari 2010 onontvankelijk bevonden bij gebrek aan buitengewone omstandigheden.

Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 19 november 2009 wordt verzoekster opgesloten in de gevangenis van Berkendael nadat zij veroordeeld is geworden door de correctionele rechtbank van Brussel wegens poging tot diefstal.

Op 1 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing wordt echter ingetrokken en op 5 maart 2010 wordt verzoekster in vrijheid gesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, W. V.H., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (poging) (...).”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie op wegens het ontberen van het rechtens vereiste belang.

Zij betoogt dat verzoekster een uitvoeringsmaatregel aanvecht waarvan de eventuele nietigverklaring geen gevolgen zal hebben op haar verblijfstoestand. Tevens werpt zij op dat verzoekster in het verleden reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Zij is van oordeel dat verzoekster niet over het rechtens vereiste belang bij het beroep tot nietigverklaring beschikt daar enerzijds de uitvoerbaarheid van het eerder bevel om het grondgebied te verlaten behouden blijft en anderzijds het bestuur hoe dan ook een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten zal afgeven gezien de illegale situatie van verzoekster en gezien de gebonden bevoegdheid van de overheid inzake.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De verwerende partij verwijst naar een eerder bevel. Uit het administratief dossier blijkt dat ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde werd genomen op 10 september 2009. Zoals de verwerende partij zelf aangeeft in haar feitenuitenzetting werd verzoekster in vrijheid gesteld omdat haar repatriëring niet doorging. Dit betekent dat de beslissing tot vrijheidsberoving uit het rechtsverkeer is verdwenen, doch het bevel om het grondgebied te verlaten blijft bestaan. Verzoekster heeft geen rechtsmiddelen aangewend tegen dit bevel zodat dit bevel zoals de verwerende partij terecht aangeeft, definitief en principieel uitvoerbaar is.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel levert geen nut op voor verzoekster omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 september 2009 kan uitvoeren vermits dit definitief is geworden (*RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319*). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekster geen wettig belang heeft bij de vordering (*RvS 15 september 2003, nr. 122 790*).

De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU